

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשטה: ¹⁴ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: ¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מזוזת קנאת הוא מזוזת זכרון מזכרת עון והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: ¹⁶ והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאירים והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תזות אישך הנקי ממי המרים המאירים האלה ואת כי שטית תזות אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: ²² ובאו המים המאירים האלה במעוף לצבות בטן ולנפל ירו ויאמרה האשה אמן אמן: ²³ וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: ²⁴ והשקה את האשה את מי המרים המאירים ובאו בה המים המאירים למרים למרים: ²⁵ ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: ²⁶ וקמץ הכהן מן המנחה את זוכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: ²⁷ והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאירים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה

¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: ¹³ ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשטה: ¹⁴ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: ¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: ¹⁶ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: ¹⁷ ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: ¹⁸ והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאירים: ¹⁹ והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאירים האלה: ²⁰ ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך: ²¹ והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: ²² ובאו המים המאירים האלה במעוף לצבות בטן ולנפל ירו ויאמרה האשה אמן אמן: ²³ וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: ²⁴ והשקה את האשה את מי המרים המאירים ובאו בה המים המאירים למרים למרים: ²⁵ ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: ²⁶ וקמץ הכהן מן המנחה את זוכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: ²⁷ והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאירים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה

לְאֵלֶּה בְּקֶרֶב עַמָּה: ²⁸ וְאִם לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטַהֲרָה
הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרְעָה זָרַע: ²⁹ זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר
תִּשְׁטֶה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה וְנִטְמָאָה: ³⁰ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
תִּעְבֹּר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד
אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה לָּהּ הַכְּהֵן אֶת כָּל־
הַתּוֹרָה הַזֹּאת: ³¹ וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעוֹן וְהָאִשָּׁה הִיא
תִּשָּׂא אֶת־עוֹנָה:

(6) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא לְנַדָּר
נָדַר נָזִיר לְהִזִּיר לַיהוָה: ³ מִיַּיִן וְשִׁכָר יִזִּיר חֲמִץ יַיִן
וְחֲמִץ שִׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא
יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים וַיִּבְשָׂים לֹא יֹאכֵל: ⁴ כָּל יְמֵי
נְזוּרוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מִחֲרָצִים וְעֵדֶר
זָג לֹא יֹאכֵל: ⁵ כָּל־יְמֵי נְדָר נְזוּרוֹ תֵּעַר לֹא־יַעֲבֹר
עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר־יִזִּיר לַיהוָה
קֹדֶשׁ יִהְיֶה גְדֹל פָּרַע שְׂעָר רֹאשׁוֹ: ⁶ כָּל־יְמֵי הַזִּירוֹ
לַיהוָה עַל־נַפְשׁ מֵת לֹא יִבֹּא: ⁷ לְאָבִיו וְלֵאמֹו לְאָחִיו
וְלְאָחֹתוֹ לֹא־יִטְמָא לָהֶם בְּמַתָּם כִּי נָזַר אֱלֹהֵיו עַל־
רֹאשׁוֹ: ⁸ כָּל יְמֵי נְזוּרוֹ קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה: ⁹ וְכִי־יָמוּת
מֵת עָלָיו בִּפְתָע פְּתָאֵם וְטִמָּא רֹאשׁ נְזוּרוֹ וְגִלַּח
רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם טָהַרְתּוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַחְנוּ: ¹⁰ וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי יִבֹּא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנַיִ בְּנֵי יוֹנָה אֶל־
הַכְּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ¹¹ וְעָשָׂה הַכְּהֵן אֶחָד
לְחֻטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֹּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חֻטָּא
עַל־הַנַּפֶּשׁ וְקִדֵּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא: ¹² וְהִזִּיר
לַיהוָה אֶת־יְמֵי נְזוּרוֹ וְהִבִּיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ לְאַשָּׁם
וְהִימִים הָרֵאשִׁימִים יִפְלוּ כִּי טִמָּא נְזוּרוֹ: ¹³ וְזֹאת תּוֹרַת
הַנְּזִיר בַּיּוֹם מְלֹאת יְמֵי נְזוּרוֹ יִבִּיא אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד: ¹⁴ וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־
שָׁנָתוֹ תְּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכִבְשָׂה אֶחָת בֶּת־שָׁנָתָהּ
תְּמִימָה לְחֻטָּאת וְאֵיל־אֶחָד תְּמִים לְשִׁלְמִים: ¹⁵ וְסֹל
מִצּוֹת סֹלֶת חֲלֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת
מְשֻׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם: ¹⁶ וְהִקְרִיב הַכְּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה אֶת־חֻטָּאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ: ¹⁷ וְאֶת־הָאֵיל
יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֹל הַמִּצּוֹת וְעָשָׂה
הַכְּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ: ¹⁸ וְגִלַּח הַנְּזִיר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נְזוּרוֹ וְלָקַח אֶת־שְׂעָר רֹאשׁ נְזוּרוֹ

לֹאכֵל בְּקֶרֶב עַמָּה וְאִם לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטַהֲרָה
הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרְעָה זָרַע זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר
תִּשְׁטֶה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה וְנִטְמָאָה אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
תִּעְבֹּר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה וְקָנָא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד
אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה לָּהּ הַכְּהֵן אֶת כָּל
הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעוֹן וְהָאִשָּׁה הִיא
תִּשָּׂא אֶת עוֹנָה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא לְנַדָּר
נָדַר נָזִיר לְהִזִּיר לַיהוָה מִיַּיִן וְשִׁכָר יִזִּיר חֲמִץ יַיִן
וְחֲמִץ שִׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא
יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים וַיִּבְשָׂים לֹא יֹאכֵל כָּל יְמֵי
נְזוּרוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מִחֲרָצִים וְעֵדֶר
זָג לֹא יֹאכֵל כָּל יְמֵי נְדָר נְזוּרוֹ תֵּעַר לֹא יַעֲבֹר
עַל רֹאשׁוֹ עַד מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יִזִּיר לַיהוָה
קֹדֶשׁ יִהְיֶה גְדֹל פָּרַע שְׂעָר רֹאשׁוֹ כָּל יְמֵי הַזִּירוֹ
לַיהוָה עַל נַפְשׁוֹ מֵת לֹא יִבֹּא לְאָבִיו וְלֵאמֹו לְאָחִיו
וְלְאָחֹתוֹ לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמַתָּם כִּי נָזַר אֱלֹהֵיו עַל
רֹאשׁוֹ כָּל יְמֵי נְזוּרוֹ קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה וְכִי יָמוּת
מֵת עָלָיו בִּפְתָע פְּתָאֵם וְטִמָּא רֹאשׁוֹ וְגִלַּח
רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם טָהַרְתּוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַחְנוּ וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי יִבֹּא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנַיִ בְּנֵי יוֹנָה אֶל
הַכְּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְעָשָׂה הַכְּהֵן אֶחָד
לְחֻטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֹּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חֻטָּא
עַל הַנַּפֶּשׁ וְקִדֵּשׁ אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וְהִזִּיר
לַיהוָה אֶת יְמֵי נְזוּרוֹ וְהִבִּיא כֶּבֶשׂ בֶּן שָׁנָתוֹ לְאַשָּׁם
וְהִימִים הָרֵאשִׁימִים יִפְלוּ כִּי טִמָּא נְזוּרוֹ וְזֹאת תּוֹרַת
הַנְּזִיר בַּיּוֹם מְלֹאת יְמֵי נְזוּרוֹ יִבִּיא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן
שָׁנָתוֹ תְּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכִבְשָׂה אֶחָת בֶּת שָׁנָתָהּ
תְּמִימָה לְחֻטָּאת וְאֵיל־אֶחָד תְּמִים לְשִׁלְמִים וְסֹל
מִצּוֹת סֹלֶת חֲלֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת
מְשֻׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם וְהִקְרִיב הַכְּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה אֶת חֻטָּאתוֹ וְאֶת עֹלָתוֹ וְאֶת
הָאֵיל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֹל הַמִּצּוֹת וְעָשָׂה
הַכְּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ וְגִלַּח הַנְּזִיר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד אֶת רֹאשׁוֹ וְלָקַח אֶת שְׂעָר רֹאשׁוֹ

וְנִתַּן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־תַּחַת זִבַּח הַשְּׁלָמִים: ¹⁹ וְלָקַח
הַכֹּהֵן אֶת־הַזֹּרֵעַ בְּשֵׁלֶה מִן־הָאֵיל וְחִלַּת מִצֵּה אַחַת
מִן־הַסֵּל וּרְקִיק מִצֵּה אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי הַזֹּזִיר
אַחַר הַתְּגַלְּחוֹ אֶת־נְזָרוֹ: ²⁰ וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן | תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לִכְהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל
שׂוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַזֹּזִיר יָיִן: ²¹ זֹאת תּוֹרַת
הַזֹּזִיר אֲשֶׁר יָדָר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־נְזָרוֹ מִלֶּבֶד
אֲשֶׁר־תִּשְׂיֵג יָדוֹ כַּפֵּי נְדָרוֹ אֲשֶׁר יָדָר כֵּן יַעֲשֶׂה
עַל תּוֹרַת נְזָרוֹ:

וידבר ²² ויִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²³ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אָמֹר לָהֶם: ²⁴ יִבְרַכְךָ יְהוָה
וְיִשְׁמְרֶךָ: ²⁵ יֵאָר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ
וְיַחַדְּךָ: ²⁶ יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׂם
לְךָ שְׁלוֹם: ²⁷ וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם:

וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר תּוֹחַת זְבִיחַ הַשְּׁלָמִים וּלְקַח
הַכֹּהֵן אֶת הַזֹּרֵעַ בְּשֵׁלֶה מִן הָאֵיל וְחִלַּת מִצֵּה אַחַת
מִן הַסֵּל וּרְקִיק מִצֵּה אֶחָד וְנָתַן עַל כַּפֵּי הַזֹּזִיר
אַחַר הַתְּגַלְּחוֹ אֶת זָרוֹ וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לִכְהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל
שׂוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַזֹּזִיר יָיִן זֹאת תּוֹרַת
הַזֹּזִיר אֲשֶׁר יָדָר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל זָרוֹ מִלֶּבֶד
אֲשֶׁר תִּשְׂיֵג יָדוֹ כַּפֵּי זָרוֹ אֲשֶׁר יָדָר כֵּן יַעֲשֶׂה
עַל תּוֹרַת זָרוֹ

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בני ישראל לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמור להם
וישמרך
ויחַדְּךָ
כך שלום
בני ישראל ואני אברכם